

Bayer Zsolt: Tizenkét adag

2012 december 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

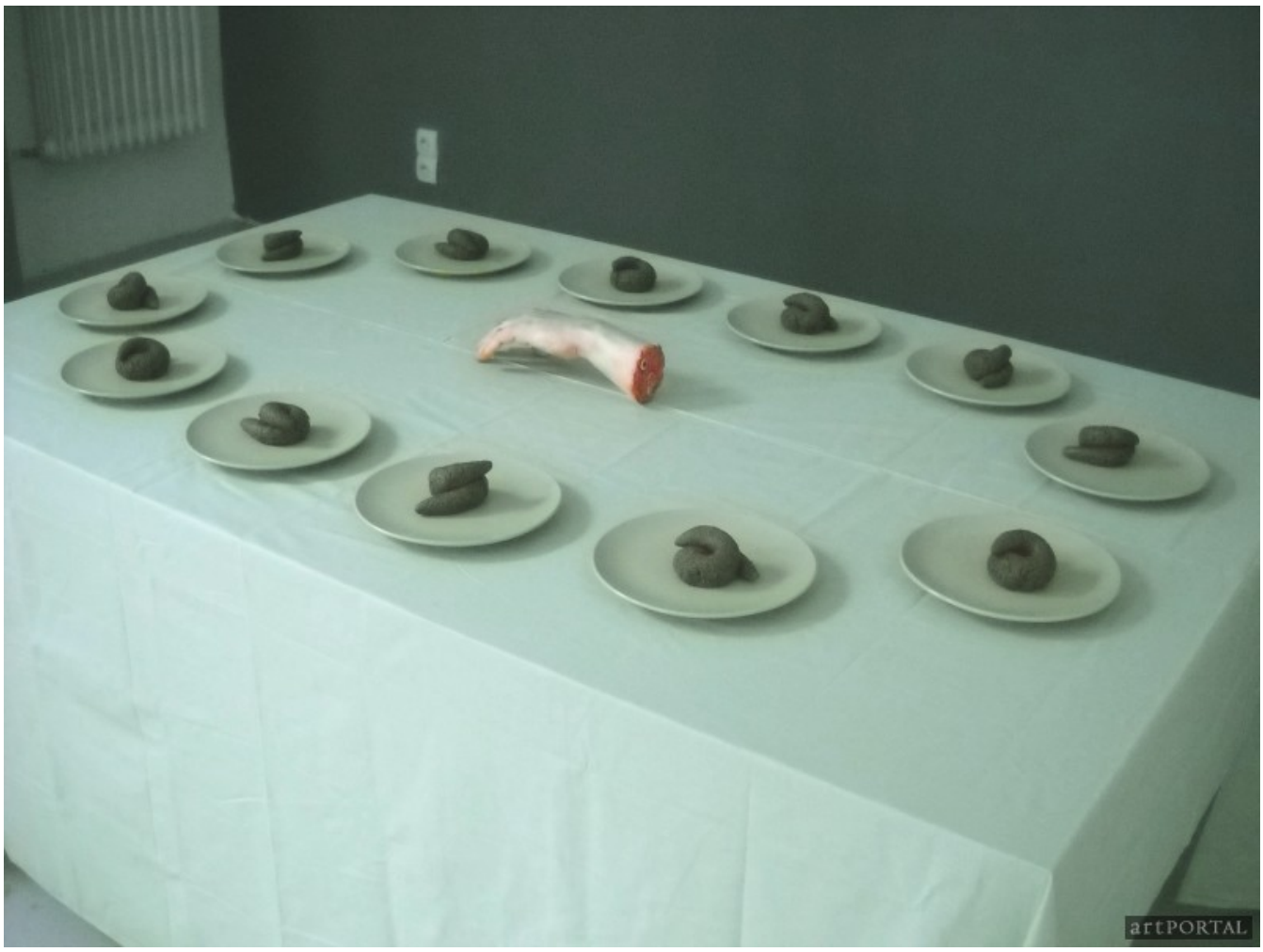
Még nincs értékelve

Mérték

Végül mégis csak az a kérdés marad, vajon tényleg a világ lett-e ennyire iszonyatos, vagy csak mi, emberek. S persze létezik-e a világ önmagában, nélkülünk, s úgy van-e értelme? (Van. Csak úgy van igazán…)

„Növeszd a körmöd két héten át! Ó, milyen gyönyör?ség ágyából vadul kirántani a még puha ajkú gyermeket,

milyen gyönyör?ség tágra nyílt szemmel azt színlelni, hogy most kedvesen a homlokára teszed a kezedet, és hátrasimítod szép haját! Hirtelen, amikor a legkevésbé várja, vájd hosszú körmeidet puha mellkasába, de meg ne haljon, mert ha meghal, kés?bb nem élvezheted szenvedéseit. Aztán sebeit nyalogatva iszod a vért, és ez id? alatt, egy örökkévalóságig, a gyermek sír. Semmi sem olyan jó, mint ez a még meleg vér, amelyet a fent említett módon csapolsz, hacsak nem a gyermek só-keser? könnyei.”

Amit itt olvastak idéz?jelek között, azt egy Isidore-Lucien Ducasse nev? francia illet?ség? ember írta. 1846 és 1870 között élt 24 évet – teljesen feleslegesen. „M?ve”, amelyet Lautréamont grófként jegyez, s amelynek címe Maldoror énekei, ezzel van tele: „Szövetkeztem a prostitúcióval, hogy a viszály magvát hintsem el a családokban. (…) E perct?l hátat fordítok az erénynek. Nos hát, ha a téli szél jajong a tengeren és a partokon vagy a nagy városok fölött, melyek régóta gyászolnak engemet, vagy a hideg sarkvidékeken, így szóljatok, ó, emberek: »Nem Isten lelke lebeg fölöttünk: ez csak a prostitúció metsz? sóhaja összevegyülve a montevideói fájdalmas panaszával.« Én mondom ezt nektek, gyermekek. B?nbánattal eltelve térdepeljetek le hát; és a tetveknél is számosabb emberek mondjanak hosszú imákat!”

Ha a világ nem lenne iszonyatos, Isidore-Lucien Ducasse egy elegáns kastélyban élte volna le az életét, körötte ápolt park, s csak a mindenhol meglév? rácsok emlékeztettek volna rá, mi is az az intézmény valójában.

De az emberiség olyan lett, amilyen, és Izidore-Lucien Ducasse „m?vész” lett, s az utókor m?vészként gondolt ?reá. Miképpen hasonló sors jutott de Sade márkinak is – ?t is értelmezni s érteni kell, mert az emberiség olyan, amilyen. S ahogy ez mindig lenni szokott, az emberiség önmagát magyarázza Lautréamont grófjával és de Sade márkival, mert ebben találja meg az önfelmentés lehet?ségét.

Gy?rffy László „képz?m?vész” is az emberiség önfelment? apparátusának része lett. Alkatrésze. Azzá lett, amit?l feltehet?leg a legjobban rettegett: pusztán egy csavar a gépezetben. Képeiben ott van mindaz összehányva, amit?l ma „sikeres” és „elismert” lehet egy m?vész. A testrészek halála cím? kiállításán láthatunk grafikákat, amelyeken Jézus keresztfája n? ki egy ember fejéb?l, a Megfeszített alatt a keresztre emberi lábakból összerótt horogkereszt van szegezve, s fölé van írva Kubrick kultuszfilmjéb?l, a Ragyogásból ismert szó: „REDRUM”. Vagyis visszafelé

olvasva: MURDER - tehát gyilkos.

Gy?rffy Lászlót valószín?leg az Isten sem menti meg a „világhírnévt?l” (15 perc hírnév, kéretik megnézni!). Az Isten sem menti meg, ugyanis Gy?rffy László szerint Isten nem foglalkozik Gy?rffy Lászlóval. S Gy?rffy László eme tévhitében eltöltekezve megalkotta a Nem érzek hálát, hogy részt vehetek a teremtésben cím? installációját. A „m?ben” tizenkét tányéron tizenkét adag szar látható – Gy?rffy László lényének lényege. Tizenkét adag szarból áll Gy?rffy László felebarátunk lelke, s csak azért jutott idáig, mert teljesen félreértelmezte önmaga lényegét: ugyanis Gy?rffy László soha semmilyen módon nem vett és nem vesz részt a teremtésben. ? pusztán VAN – s részese az emberiség legnagyobb tragédiájának: azt hiszi, hogy a LEVÉS önmagában méltó a tiszteletre, s?t, a LEVÉS egyszersmind teremtés is.

íme a "m?vész" - Gy?rffy László (fotó:*Eck Imre Gábor)*

Nem. Nem az.

De az emberiség olyan, amilyen, s ezért Gy?rffy Lászlóért megmozdul majd a sokaság. Gy?rffy László ikon lesz, s az lesz majd Bátyai Edina is, a Szegedi Szabadtéri Játékok és Fesztivál Szervez? Nonprofit Kft. igazgatója, akit ugyan felmentett a szegedi közgy?lés, ám felmentését Botka László, a tizenkét adagot ért? és érz? polgármester

nem írta alá. Csak id? kérdése, hogy a tizenkét adag szar elutasítása összefüggésbe kerüljön az antiszemitizmussal. (Uramisten, ebbe bele sem merek gondolni…)

Amúgy, felebarátaim, nem történt semmi sem. A dolgok történnek, ahogyan történniük kell. Az emberiség egyik része a tizenkét adag szarért aggódik, felismervén benne önmagát, a másik része készül?dik a karácsonyra. Ami hivatalosan persze már nem is létezik. Ahogy Seszták Ágnes megírta: „Az idei durvasági rekordot Brüsszel tartja azzal, hogy a Grand Place-en nem állították fel a város karácsonyfáját, hanem egy 25 méteres, úgynevezett »elektronikus télfát« építettek helyette, ami nem más, mint tévéképerny?kb?l összerótt installáció, változatos színekben pompázik, s?t öt euróért megmászható. A hivatkozás, hogy nem akarják megsérteni a 25 százalékos mozlim kisebbség érzékenységét.”

Másfajta elmebetegek pedig már kezdik kifejteni újfent, hogy a karácsony csak valami „zsidó ármánykodás”, itt valójában az ?si magyar „kerecsenysólyom-ünnepr?l” vagyon szó. Csupa beteg idióta. De azért az emberiség maradékának csak azért is MENNYB?L AZ ANGYAL…

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló